

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felirások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
 Hirdetéseket a kiadóhivatal veszi föl.

Városi közgyűlés.

— Harmadik nap. —

Pécs, 1899. december 13.

Végén csattan az ostor: ennek a közmondásnak az igazsága bizonyult be a városi közgyűlésnek mai utolsó napján, mert a városatyák ahelyett, hogy a két napos tárgyalás izgalmait által kifáradva otthon maradtak, vagy megjelenve legalább csöndes fejbólintással fogadták volna a tanács előterjesztéseit, szokatlanul nagy számban foglalták el helyeiket a közgyűlési teremben s bőséges szónoklással kedv mellett puskaporos hangulatban folytatták a tárgyalást, melynek eredménye bizony nem egy dédelgetett tervnek tekerte ki a nyakát s nem egy reménykedésnek adta meg a kegyelemdőfést.

Hogy e közben a tanácsnak a maga összességében és egyes tagjainak külön-külön elég része volt az erős kritikában s jóindulatú, de kemény intelmekben: azt talán mondanunk sem kell.

A piéce de resistance a postapalota építésének kérdése volt, melyre nézve a tanács, támaszkodva arra a közgyűlési határozatra, mely e célra ingyen telket adni kötelezi a várost, olyan kisajátítási és városrendezési tervvel állott elő, melynek elfogadása még akkor is meggondolandó lett volna, ha a város könyökig vájkálna az aranyban.

Igaz, hogy a tanács — régtől fogva bevált recipé szerint — olyan rózsás számítást csinált, hogy még csak a megteremtendő új városrész fotografikus bemutatása hiányzott, mint ezt Záray Károly ajánlotta is — és a legszűkmérkűbb városatyá is lépre ment volna.

De hát a régi jó idők múltó félben vannak, a városatyák kezdik már belátni, hogy a tanács tervezetési számításai és a zárószámítások között óriási szökött lenni a különbség s azért ha a papiros türelmes is, a bizottsági tagok türelme már nem tart lépést vele s keresi a tervek mögött rejlő valóságot.

Kisült ma is, hogy míg a tanácsi javaslat szerint a postapalotának 4800 □-méternyi területre volna szüksége, addig arra a valóságban elegendő 2000 □-méter is; kisült, hogy a kisajátítási költséget a tulajdonosok által igényelt összegeknek alig egy harmadára számították; kisült, hogy a másik tervvel való összehasonlításnál a négyzeti ház áthelyezésének 16.000 frtnyi költségét a város terhére számították, noha arra a város kötelezve semmiképpen sincsen.

Mindennek az eredménye az lett, hogy a közgyűlés túlnyomó többsége elvetette a tanács javaslatát (a tanács tagjai kivül csak hat bizottsági tag szavazott mellett) és a város rendelkezésére álló üres telket ajánlott föl a postapalota helyéül,

mely tehát a város újabb megterhelésével nem jár.

Érdekes vita fejlődött ki még a vízvezeték gondozásának kiadása körül, melynél a tanács azt a korrekt álláspontot foglalta el, hogy az új vállalkozónak adassék ki, mert az a régi vállalkozónál tetemesen olcsóbban vállalja el. De a vita folyamán már ellentmondásba keveredtek egymással a tanácstagok, a mennyiben a polgármester úgy adta elő a dolgot, hogy a mérnöki hivatal mellé azért kell egy gépészt alkalmazni, mert az új vállalkozó mellé ellenőrző közeg szükséges, a mitől a régi vállalkozónál el lehetett tekinteni; a főmérnök pedig kijelentette, hogy arra az ellenőrző gépészre mindenképen szükség lesz, akár a régi, akár az új vállalkozó nyeri el a gondozást.

Elvetette tehát a közgyűlés a régi vállalkozó mellett megindított akciót s elfogadta, mint legelőnyösebbet, Mestrics és Romeisz ajánlatát.

A többi tárgyak már gyorsabb tempóban tárgyalattak le, de itt sem lehet a közgyűlésnek valami nagy elhamarkodást a szemére vetni, mert pl. a kaszárnyabővítési terveknek javasolt elkészítésénél igen helyesen arra utasította a tanácsot, hogy előbb az építés elhatározása iránt tegyen előterjesztést s csak azután gondoskodjék a tervekről, ha a közgyűlés el-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Tisztességes asszonyok.

— Egy huszártiszt emlékeiből. —

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Kint ültünk a Stojkovicsek ősi kuriájának verandáján s jóleső kényelemmel dőlünk hátra karosszékeinkben, mint az olyan emberek, kik néhány órai hajszá után, jól megérdemelt nyugalomhoz jutnak.

A délelőtti folyamán, a keresztesi tarlókon tartottunk gyakorlatot s miután a Stojkovic Vikiék közelében fújtak le a hajszát, betértünk hozzájuk pihenni. Persze ott marasztottak bennünket ebédre. S míg az asszonyok ebéd után pihenni, meg toilletet csinálni visszavonult, mi, az ezer illattól terhes tavaszi napon, a verandán szivtuk el szivarjainkat.

Természetes, hogy midőn a dolce farniente gyönyöreit élveztük, az asszonyok kerültek szóba. Hiszen mi másról beszélhetne az ember egy olyan sejtelmes májusi napon, midőn minden legkisebb fűszál zizegése a nyár közeledtét hirdeti, az asszonyok életében azt a kort, melyben legszenvedélyesebbek?

I.

— Higyjétek meg fiúk — mondta a javithatlan nőhódító főhadnagyunk Dorner Frici

— higyjétek meg, hogy *tisztességtelen* asszony nincs is a világon!

Szinte megdöbbenve tekintettünk eme merész kijelentés után a főhadnagyra, de Frici nem jövén zavarba, nyugodtan szivta tovább szivarját, aztán folytatta.

— No igen! Nincsenek tisztességtelen asszonyok, mert nem léteznek tisztességes asszonyok sem. Akár mily paradoxonnak, akár mily merész és léhának hangozzék is eme kijelentésem, mégis úgy van. Minden nő, valami sajátos suggestio hatása alatt, már magában viseli, szinte beleszületik abba a pessimisták által „*tisztességtelennek*“ jelzett állapotba, szinte magában hordja praedestinált voltát a bukásra. Csak a kellő körülmények, alkalom s idő teremjenek meg számára, biztos, hogy a legtisztességesebb asszony is vonagló testtel, izzó ajkakkal egy más férfi karjaiba omlik, mint az érett gyümölcs lehullik fájáról. S nem rovom fel dicséretül egy asszonynak sem, ha férjéhez hű marad és erényeit védi, csupán annak tudom ezt be, hogy még nem talált a kellő emberére, hiányoztak az idő és alkalom!

— Nem tudom ti milyen szempontból fogjátok fel a dolgot, de a női psychologusok kódexe szerint, tényleg nem léteznek sem tisztességes sem tisztességtelen nők. Mi az asszonyokat két részre osztályozzuk: bűnösök és nem bűnösök! Nem rovjuk fel bűnül az asszonyoknak ha megcsalják férjeiket, nem

tartjuk bűnösnek azt az asszonyt, — ki bár férje imádja is — mégis szarvakat rak a fejére, mert mindenkor tiszteljük ama rejtett s magyarázatot nem tűrő titkos rugokat, melyek a bukásra való praedestinált voltuktól eltekintve, az asszonyokat más férfiak karjába kergetik. Ezt mi természetesen találjuk.

Bűnösöknek mondjuk azonban ama asszonyokat, kik férjüknek szarvakat rakva, szeretőjüket csalják meg. Nem azért, mert az érdekünk diktálja, hogy mi többnyire szeretők lévén, eme teoriánkkal talán boszút kívánunk mindazokon állani, kik *bennünket* csalnak meg, hanem azért mert az ilyen asszony érzéki telhetetlenségénél fogva, szertefosztatja a tisztelgetnek ama vékony fátyolát is, mely a pessimisták szemében szinte átláthatlan burkot von ugynevezett „*tisztességtelen*“ üzelmek fölé.

Van a „bűnös“ asszonyoknak még egy másik válfaja is s ezek azok, kik theoretikus flirtelésükkel a végtelenségig mennek, szerelmükből, — azaz ördögöt szerelmükből — abból a támasztott vágyakozó érzésből, melyet valamely férfiban keltettek, hasznot igyekeznek meríteni s midőn azt a férfit, kit a legcsábítóbb ígérteikkel rabszolgájukká tettek, többé jól megléptelt érdekük kivívásának eszközül nem használhatják, utjára bocsájtják — mehet! Ezek az asszonyok, kiknek daemoni kacérságuknál csak profán, banális önző voltuk s szivtelenségük nagyobb, ezek azok, kik job-

határozta, hogy megint 160.000 frtot dug a kaszárnyákba.

A szép számmal megjelent városatyák a közgyűlés mai, harmadik napján hitelesítvén a tegnapi ülés jegyzőkönyvét, áttértek

a postapalota telkének

kérdésére, a melyet a tanács olykép javasolt megoldani, hogy a mostani postaház telkéhez a város szerezzék meg a szomszédos Barta és Verbai-féle házat és telket, a Höffler-testvérek kigyó-utcai házat és telkét, a zsidóhitközséggel keresztülviendő csere útján szerezzék meg ennek kertjét; jobbról és balról nyisson új utcákat és szabályozza a környéket.

A tanács számítása szerint a kisajátítások kerülnének 19000 frtba s a zsidóhitközség melletti vaskerítés 5000 frtba. Igaz, hogy az utcaszabályozás, aszfaltozás stb. szintén 25000 frtba kerülne, de ezt itt nem számítja, mert először is ez a költség nem irható a postapalota számlájára, de meg nem is kell mindjárt kifizetni, mert az aszfalttársaságnak fizethetjük a költséget 10 évi részletekben is.

Azért is ajánlja ezt a tervet a tanács, mert az a másik terv, a mely a postapalotát a nőgyelet házának helyére akarja építtetni, a nőgyeleti ház áthelyezésével járna, a mi szintén 16000 frtba kerülne, tehát csak 8000 frttal lenne olcsóbb a tanács által ajánlott tervnél s ezenfölül még a város értékes telkének fölládozásával is járna.

Elsőnek e kérdéshez Erreth János szólt. Ő ellenezte annak idején azt, hogy a város a palota számára telket adjon, de mivel ezt a közgyűlés mégis elhatározta, most már nem helyezkedhetünk arra az álláspontra, hogy telket nem adunk. Megszavaz tehát ő is anynyi telket, a mennyire a postapalotához okvetlenül szükség van, de semmivel sem többet. Az ő tudomása szerint ez a szükséges terület nem haladja meg a 2000 □ métert s mégis a tanács most 4800 □ méterre teszi az ehhez szükséges területet. Arra sincsen kötelezve a város, hogy drága kisajátítások árán szerezzék telket, mikor van rendelkezésre álló füres telke, mert arra sem kötelezte magát a város, hogy ott adjon telket a postakincstárnak, ahol ez kívánja. Indítványozza tehát, hogy a tanács javaslatának elvetésével ajánljon föl a város 2000 □ métert a tornacsarnok és

a nőgyeleti ház közti üres telken. Ez indítványának elfogadása esetén a nőgyeleti ház áthelyezése s az ezzel járó 16.000 frt költség mellőzhető lesz. De nem fogadhatja el a tanács javaslatát azért sem, mert az abban tett számítások nem reálisok. A kisajátításra csak 19.000 frtot számít, pedig a tulajdonosok követelése 50.000 frtnál is többre rug; alig telezhető fel tehát, hogy a bíróság csak a város által számított 19.000 frtot ítélje meg nekik. De ilyen számításokkal áll elő a tanács mindig s a végeredmény következetesen dezavualja a tanácsi számításokat, melyek mindig sötétben bujkálnak s csak arra valók, hogy a közgyűlést begrassák bizonyos vállalkozások elvi megszavazásába s mikor a kivitelre kerül a sor, meg kell szavazni a kétszer-háromszor oly magas költségeket is.

Horváth Antal figyelembe veendőnek tartja, hogy ha a postapalota a tornacsarnok körül épül, ki kell bővitenünk a Deák-utcának felső részét. Mivel azonban ez különben is szükséges lenne, nincsen ellentéte, csak azt tartja igazságosnak, hogy ha mi másutt adunk a kincstárnak telket a postapalota építésére, akkor a kincstár ezért engedje át a saját telkét, melyen most a postaépület áll, a városnak. Indítványozza tehát, hogy eziránt feliratot intézzünk a mostani kereskedelemügyi miniszterhez.

Polgármester abból az Erreth által is elismert alaptól indul ki, hogy a város ingyen telket ajánlott a postapalotára s ezt vissza vonni nem lehet. Kezdetben a tornacsarnoktól nyugatra eső üres telek került szóba, de annyira a központon kívül fekszik, hogy el kellett tőle tekinteni. Ennek a területnek a keleti részén a nőgyeleti ház állott utban, melynek áthelyezése nagy költséget igényelt volna, de még az üres telekből is kellett volna hozzávenni. Már pedig arra esetleg még a főreáliskola és ipariskola számára is szükség lehet. Így került fel aztán a terv, hogy az új palota a mostani postatelken épüljön, a melynél a kincstár fölhasználja a maga telkét s a várostól csak annak kiegészítését igényli s ehhez az izraelita hitközség is ingyen területtel járul hozzá. A tanács tehát elfogadta ezt a tervet, mert így össze lehet kapcsolni az ügyet egy egész városrész rendezésével, még pedig elég olcsó áron. Hogy a tanács nem csak találomra tette a kisajátítás költsé-

get 19000 frtra, annak igazolásul hivatkozik Stern Károly ügyvédre, kinek a Barta-Verbai-féle házat annak idején 10000 frton kinalták, a Höffler-testvérek pedig ingyen ajánlották föl azt a telket, a melyért most 15000 frtot követelnek. Az sem áll, hogy a tanácsi számítások más esetekben sem voltak reálisak, mert a hadapródiskolánál és a temetőnél is alig került valamivel többbe a kisajátítás mint számítva volt s a vágóhidnál sem fog többbe kerülni, mert a bíróság bizonyára tekintetbe fogja venni, hogy 1200 frt egy hold rétért elég ár.

Littke József elismerte a postapalota jelentőségét akkor, mikor megszavazta számára az ingyen telket, de mikor választás van olcsóbb és drágább telek közt, akkor a város iránt tartozó kötelessége az olcsóbbat följánlani. Elfogadja tehát Erreth János indítványát, azzal a módosítással, hogy ne a tornacsarnok s a nőgyelet között, hanem a tornacsarnoktól nyugatra eső üres telket ajánljuk föl oly nagyságban, a minőre szükség van. Ha aztán a postakincstár meg tud egyezni a nőgyelettel házának áthelyezése iránt, abba is belemegyünk, hogy annak a térnek a keleti oldalán épüljön a postapalota, de mi csak telket adunk, ház-áthelyezést nem fizetünk.

Piacsek Gyula előadja, hogy ő a postagazgatóság utasítása szerint elkészítette a postapalota terveit, melyekhez az igazgató is hozzájárult. E terv szerint az épülethez 1600 □ méter, udvartérre 400 □ méter, összesen tehát csak 2000 □ méter kell. Arra nézve is ígéretet kapott, hogy a kincstár kárpótolni fogja a nőgyeletet házáért, ha ott kap telket, sőt ez iránt a kincstár már tárgyalásokat is kezdett a nőgyelettel. Ezért hozzájárul Littke indítványához.

Záray Károly azt hiszi, hogy ha a tanács bemutatta volna azt a városrendezési tervet, a mely keresztülvihető lenne, ha javaslatát elfogadják, könnyebben talált volna pártolókra. Annyi tény, hogy a város lakossága jobban szeretné a postapalotát a mostani posta helyén látni, csak a költségtől irtózik. Föl kell tehát világosítani a minisztert a város rossz anyagi helyzetéről s kérni, hogy elégedjék meg a város részéről 20000 frt hozzájárulással, a melybe a tornacsarnok melletti elhelyezés esetén is kerülne s ennek fejében építtesse ki a

ban megérdemelnék a világ megvetését, a gúnyt, mint ama szerencsétlenek, kik szívüket belevonják szerelmi viszonyaikba akkor, midőn férjeiket megcsalják!

Dorner főhadnagy szinte fáradtan hallgatott el, mi pedig különböző érzelmekkel hallgattuk fejtegetéseit. Hiszen úgyszólván mindegyikünk élet-regényében volt egy fejezet, melyet a szerelemnek szenteltünk s mindegyikünk kutatott emlékében egy oly asszony után, a kire ráillenék a főhadnagynak a bűnös asszonyokról szóló thézise.

Végre valami sajtáságos sóhajtással Stojkovics Viki törte meg a csendet.

— Nem hiszem Frici, hogy találsz az életben olyan elvetemedett, cudar asszonyt, a kire ráillenék a te ecsetelésed a »bűnös asszonyok válfajáról?»

Dorner főhadnagy elmosolyodott, aztán az órájára nézve, mondta:

— Két óra van. A hölgyek azt mondták, hogy uzsonáig nem zavarnak bennünket. Ha kívánjátok, elmondok nektek egy történetet, mely csak nemrég történt s mely szinte pszichológiai kadaver volt, az imént elmondott theoriához, az én bonckésem alatt.

II.

— Egy év előtt történt — kezdte a főhadnagy, hogy az én századomhoz egy új tartalékos hadnagyot osztottak be. Horváth Dénesnek hívták. Derék, jóra való dzsentri-fiu volt a bácskából, a civil életben: ujságíró. Wie das schon zwischen Kameraden geht, hamar össze barátkoztunk s így megtudtam

mielőbb, hogy ez a jámbor fiu még teljesen romlatlan lelkű s csak nemrég kóstolt bele a szerelemnek ama fajtájába, mely nem szokott házassággal végződni. Mint igazi bohém, szinte a homlokán viselte szívét s szerelmi kétségbeesésében túlaradt a lelke. Elmondta nekem — a nélkül, hogy kérdeztem volna, hogy a városban működő szintársulat primadonnájába szerelmes, aki kegyetlenül bánik vele.

Ismertem ezt a primadonnát. Asszony volt, a férje valamelyik más városban színeskedett ő pedig élte világát. Eleinte mi tiszték is udvaroltunk neki, de mikor egy este Lubinszky hadnagy a cipészével találkozott össze nála, hát isten hozzád-ot mondtunk a primadonna elegáns lakásának.

Tudjátok olyan asszony volt ez, aki »szellemi» szerelmi viszonyt folytatott a suszterrel, szabóval, divatárussal, fűszeressel, tán még a vendéglőseivel is és mindegyiknek megígérve, hogy az övé lesz, húzta a hasznót, szóval valóságos flirt — csatát folytatva, bolondította az udvarlóit. Szegény Horváthra azért volt szüksége, hogy legyen valaki, aki egekig magasztalja a helyi lap hasábjain.

Nos és ennek a kötelezettségének eleget tett az a jámbor ujságíró. »A város színpadán még nem mozgott remekebb alak, a színtalok még nem hallottak csengőbb hangot, a publikum sohasem látott pompásabb alakítást, mint a primadonnáé volt.» Ilyen és der Teufel weiss, még mi minden hasonló zöldséget össze nem hordott Horváth a lapjában a primadonna dicsőítésére.

Számtalanszor figyelmeztettem a fiut, hogy ne bolondította magát, hagyjon fel ezzel a viszonyával, ne szolgáljon eszközül ennek a szívtelen, kacér asszonynak. Minden hiábavaló volt. Valahányszor csak megkezdtem ezt a thémat, a szegény, naiv fiu szinte könyörgőleg tekintett rám:

— Ne mondj ilyeneket főhadnagy ur kérék — szokta majdnem sirva mondani. Ilka szeret engem s meglássátok, az enyém lesz. Hiszen annyira szeretem az azt asszonyt. Az övé lelkem minden vágya, agyam minden gondolata s tudom, érzem, halálom lenne, ha Ilka engem megcsalna!

Egyszer vacsora közben arra igyekeztem terelni a beszédet, hogy minden szerelme mellett mégis feltűnő, hogy olyan sokan járnak a primadonnához. Szóval lassan akartam a fiut megbarátkoztatni azzal a gondolattal, hogy az az asszony rútul rászedi.

De a várt megütődés helyett, Horváth Dénes diadalmasan mosolygott rám:

— Óh! Azt tudom, hogy sokan udvarolnak Ilkának. Meg mondta ő azt nekem. A többit csak bolondítja. De engem, engem szeret!

Láttam, hogy nem megyek ezzel a fiuval semmire. Hiszen szerelmes embernek mindig az a legnagyobb ellensége, aki ki akarja ábrándítani, mint ahogy a lepke is haragszik arra, ki elvonja tőle a gyertya perzselő lángját, mely felé ösztönszerűleg repül.

Gyakorlat után egyszer, boldogságtól sugárzó, győzelmes arccal rontott be hozzám

postapalotát a tanács által alapul vett terv szerint a mostani posta helyén.

Polgármester fölvívassa azt a tavalyi miniszteri leiratot, a melylyel a postapalota építése iránt a várossal a tárgyalások megindultak. Ebben hangsúlyozva van, hogy ha a város nem tanúsít elég áldozatkészséget, a kormány kénytelen lesz a postaigazgatóságot más városba áthelyezni.

J. Engel József nem osztja az aggodalmat, hogy elviszik a postaigazgatóságot. Bismark is meglenyegette Berlint, hogy áthelyezi a központi hivatalokat máshova, de a berliniek nem ijedtek meg, mert tudták, hogy városuknak elég sulya van ahhoz, hogy bármily hatalmas ember attól el nem tekinthet. Legyen nekünk is ehhez való önértékünk, annál is inkább, mert szerzett jogunk van az igazgatósághoz, melynek 12 évig azért adtunk ingyen helyiséget, hogy állandóan itt maradjon.

Mutnyánszky Béla a tanács magatartásából azt következteti, hogy a postaigazgatósággal már van megállapodása a postapalota elhelyezése iránt. A kincstár itt finansiális szempontból indul ki, magyarázzuk meg tehát neki, hogy finansiális szempontból is előnyösebb rá nézve, ha máshol kap telket, mert akkor megmarad neki külön értékül a posta mostani telke.

Krasznay Miklós és *Tamássy* Ferenc szölköztek még az ügyhöz s aztán kezdetét vette a névszerinti szavazás a tanács javaslata fölött.

A tanács javaslata ellen 56-an, mellette 19-en szavaztak. Igennel, vagyis a tanács javaslata mellett szavaztak: *Bolgár* Kálmán, *Hoffmann* Lajos, *Johann* Béla dr., *Schapringer* Gusztáv, *Schwabach* Zsigmond, *Záray* Károly dr. bizottsági tagok s a következő tanács-tagok: *Vassary* Gyula, *Nendvich* Andor, *Herbert* János, *Rech* György, *Pintér* Ferenc, *Tichy* Ferenc, *Vasváry* Ferenc, *Csismadia* Géza, *Deutsch* Kornél, *Rauch* János, *Tróber* Aladár, *Szikray* Emil és *Dobssay* István.

E szerint a többség elvetette a tanács javaslatát s elfogadta az egyesített *Erreth-Littke*-féle indítványt, mely szerint a város a postapalota telkét felajánlja a tornacsarnoktól nyugatra eső üres telket körülbelül 2000 méter nagyságban, a mely helyett esetleg a keleti oldalon is ad hasonló nagyságu

telket, ha a kincstár a növényesületi házat át-helyeztetni.

Vízvezetékek gondozása.

A vízvezetékek gondozásának 1900—1902. évekre való kiadása következett ezután, melyre nézve árlejtés tartatván az eddigi vállalkozó *Kindl* Ferenc 3200 frtot és az anyagáruk fejében a megállapított egységárat kérte. *Tichy* Ödön 2890 frtot s a rendes anyagárait, *Mestrics* Jenő és *Romeiss* Ferenc 2200 frtot kértek, az anyagárból pedig tizennégy százalékos engedményt tettek, *Herceg* testvérek 2160 frtot kértek, de az anyagárból csak 8—13 százalékot engedtek.

E szerint *Mestrics* és *Romeiss* ajánlata lévén a legkedvezőbb, a tanács ennek elfogadását hozza javaslatba.

Mutnyánszky Béla úgy értesült, hogy a mérnökséghez azért kéri a tanács egy gépész alkalmazását, mert ha a régi vízvezetési gondozótól elveszik a vállalatot, az új vállalkozók ellenőrzésére, miután ezeknek nincsen olyan szakértő közegük, mint a réginek, egy szakértő ellenőrző közegre lesz szükség, a kinek ezen kívül még egy műhelyt is be kell majd rendezni. A legolcsóbb vállalkozó tehát ebben az esetben nem a legelőnyösebb, mert egy új állás szervezését vonja maga után. Ezt pedig annál kevésbé szavazza meg, mert az új vágóhid megnyitásánál ugyanis kell szervezni egy gépészi állást. Addig tehát a régi vállalkozónak indítványozza kiadati a vízvezetékek gondozását, aztán pedig vegye ezt a város házi kezelésbe.

Rauch János főmérnök kijelenti, hogy a vágóhidnál nem gépészmérnök, csak egy gépkezelő lesz alkalmazva. Most pedig azért kér egy gépészlakatot, hogy ellenőrizze ne csak a vízvezetési gondozás vállalkozóját, de a magánvezetéseket is. *Engel* József kérdésére kijelenti a főmérnök, hogy a gépészre akkor is szükség lesz, ha a vízvezetékek gondozását a régi vállalkozónak adjuk ki.

Hozzászóltak még a kérdéshez *Bolgár* Kálmán, *Piacsek* Gyula, *Erreth* János, *Horváth* Antal, *Cirják* Ignác, *Kristián* György, míg végre a vita bezárván, a többség elfogadta *Mestrics* és *Romeiss* ajánlatát s elhatározta a mérnöki hivatalhoz egy gépésznek ideiglenesen való alkalmazását.

Horváth. Sapkáját ideges mozdulattal dobta az asztalra s mint a győzelmes hadvezér az ellenség zászlóját, magasan lobogtatott egy rózsaszínű papírt felém:

— Itt van . . . olvasd főhadnagy ur — kiáltotta lelkesedve . . . látod hiába valólk voltak az aggályaid . . . Ilka mégis szeret, az enyém lesz. Oh tudtam én azt, hogy az én drága, jó Ilkám, nem képes arra, hogy megcsaljon! S öröm könyvek csillogtak a naiv fiu szemében.

Eloolvastam a levelet.

»Édes Dinikém!

Ma délután egyedül leszek. Epedve várlak.

Ilkád!

Ennyi volt a levélben. Nem tudtam elképzelni, hogy mit akar a primadonna ezzel a levéllel, de hogy minden betűje hazugság, arról meg voltam győződve.

— Sok szerencsét Kamerád! — mondtam fanyarul, aztán utnak eresztettem a bol dog szerelmest.

III.

— Láttátok-e már derűs, napfényes idő után, midőn beborul hirtelenül az ég?

... Az erdő fái valami csodás, sejtlemes érzéstől áthatva, boldogan szerelmesen hajtják össze koronáikat, s az egész erdőben olyan megkapó csodás susogás hallatszik, mint ha láthatlan villik a spherák zenéjét sugnák egymás fölébe?

Aztán hirtelen beborul az ég. Sűrű fekete felhők gomolyognak tova, majd meg-

ered lassu, nagy csöppekben az eső, záporrá válik, mely után megszűnik az érzék bódító susogás, s mintha szenvedő szerelmesek égető könnyei volnának, barázdákat szántanak az eső cseppek a fák levelein s lassu, tompa koppanással hullnak alá a földre . . .

Körülbelül ilyen bus, komor állapotban állított be hozzám másnap *Horváth* Dénes.

Arca sápadt volt, szemei lázban égtek, s az álmatlanul töltött éj után, mélyen bent feküdtek üregekben.

Tudja Isten! Annak a szerencsétlen fiunak a kétségbeeső állapota nem volt reám nagyobb hatással. Szinte előre tudtam, hogy így fog történni.

— Nos mi történt? — kérdeztem anynyi részvétellel, amennyi tőlem telt.

— Nos? — mondta fájdalmasan Dénes. Az történt, hogy ez az asszony, kit én életemnél jobban szerettem, megcsalt, rászedett. Midőn meghívására tegnap hozzá mentem, ott találtam a divatárusát. Elég bizalmasan beszélgettek, de Ilka egy jelentőségteljes pillantással tudtomra adta, hogy várjak, míg az a másik elmegy. Megvártam, de lelkemet már pokoli kín marcangolta. Mikor végre egyedül maradtunk, szemrehányást akartam neki tenni, de ő a szavamba vágott:

— Nem tetszik? — mondta gúnyosan. Nos akkor változtasson a dolgon. Engem úgy kell venni ahogy vagyok. A kinek nem tetszik, az elmehet.

— De meddig fog még bolondítani! — kérdeztem kétségbeesve.

— A meddig nekem jól esik! Most pe-

Gyors tárgyalás.

Ezután már gyorsabb tempóban s megcsappant érdeklődés mellett tárgyalták le a tárgysorozat következő pontjait.

Felszólalás történt a kir. táblai átalakítási munkálatoknak kiadásánál, melyre nézve *Pleining*er Ferenc hibáztatja, hogy az árlejtés eredményét csak a munkálat teljesítése után jelentik be a közgyűlésnek.

Érdekes volt a *Krajcáros* és *Frigyes* lak-tanyák kibővítési terveinek tárgyalása. A tanács a 160.000 frtba kerülő munkálatok terveinek elkészítésével egy magán vállalkozót kért megbízatni. Minthogy azonban a közgyűlés még elvben sem határozta el ezeket a munkálatokat, a tanács utasítva lett, hogy előbb terjesztszen be javaslatot az építés elhatározása iránt s csak azután legyen gondja a tervek elkészítésére.

Igy járt a tanácsnak az a javaslata is, a mely a régi vesztőhely felé vezető utcát *Alkotmány* utcának kívánta elkeresztelni. Viszszautasították a tanácshoz, hogy megfelelőbb nevet gondoljon ki.

Rónaky Ighác alkapitánynak 1300 frt nyugdíjat, özv. *Majorossy* Jánosnének 300 frt kegydíjat szavazott meg a közgyűlés s a még visszalevő, kisebb jelentőségű kérvények elintézése után d. u. egy óra után véget ért a három napos közgyűlés.

H i r o k.

Naptrend 1899. december 14-én.

Naptár: csütörtök, dec. 14. — Róm. kath.: Spiridion. — Prot: Nikáz. — Görög-kel.: (dec. 2.) Habakuk. — Zsidó: Tebeth 12. — Nap kél 7 óra 43 perckor; nyugszik 4 óra 5 perckor. — Hold kél 2 óra 29 perckor délután; nyugszik 5 óra 19 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: borult, hideg idő, helyenkint csapadék várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

Színház: A »Vöröskereszt-Egylet« hangversenye. Estély a Nemzeti Kaszinóban.

— (**Baranyamegye állandó választmánya**) ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a vármegyeháza alispáni tanácstermében, hogy a hétfői megyei rendkívüli közgyűlés tárgysorozatát előkészítse. Az ülésen *Tormay*

dig menjen — mondta — mert még valaki jönni talál.

Elmentem, de csak a jó Isten tudja, hogy mit szenvedtem az elmúlt éjjel. Meglásd főhadnagy ur — tette hozzá — a halálba kerget engem ez az asszony!

Valami sajátságos megvetést éreztem ez asszony iránt, ki oly lelketlenül bánt azzal a szegény fiuval, s szokásom ellenére felindulva szóltam:

— Nem fogsz meghalni Dini! Még ma beszéllek azzal a daemonnal, s választ hozok neked tőle. Várj meg itt!

S azzal felkötve a kardomat siettem a primadonna lakására.

IV.

Midőn a köteles bejelentési formaságokról is megteledkezve berontottam a primadonna lakására, ez az asszony, mintha mi sem történt volna, kényelmesen végig heveredve feküdt a pamlagon, s valami *Cock* Pál-féle regényt olvasott. Fel sem kelt, midőn megpillantott, csak úgy fekve, mosolygott s felém nyujtotta a kezét.

— No végre magát is lehet látni? — mondta. Azt hittem már nem is él!

Nem reflektáltam erre a banális üdvözlésre, hanem felindulásomban azonnal a tárgyra tértem:

— Mondja Ilka! Minek bolondítja azt a szegény *Horváth* Dénest?

A primadonna gúnyosan elmosolyodott.

— Okosabbnak tartottam magát Viki! — mondta kacagva. Hogy miért bolondítom? Mert jól esik nekem. Őt éppen úgy, mint más.

Károly alispán elnöklete alatt résztvettek: *Kossits* Kamill főjegyző, *Simonffy* János, *Jessensky* Lajos árvászeki elnök, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Forray* Valér tb. főszolgabíró, *Darócy* Aladár dr., *Kossits* Ákos tiszti ügyész, *Lehel* Győző első aljegyző, *Kossits* Szilárd, *Kovácsfi* Kálmán, *Német* Lipót, *Mende* Lajos dr. tiszti főorvos, *Krasznay* Mihály főszolgabíró, *Dorossai* Lajos számvevő, *Mándi* Samu és a referens aljegyzők. Az ülés az állandó választmányának a közgyűlés elé terjesztendő 67 rendbeli javaslatát, egyik-másiknál hosszadalmasan vitatkozva, két óra alatt tárgyalta le s pont délben ért véget.

— **(Főpróba.)** Tegnap délután 3 órakor tartották a »Vörös Kereszt« egyet pécsi fiókja által rendezendő műkedvelői előadás szereplői a főpróbát, melynek sikere után ítélve is fényesnek ígérkezik a csütörtöki estély. Tegnap délután a Pécsi Dalárda tartotta *Ternovszky* Margit urnő zongora- és az 52-ik gyalogezred zenekarának zenekíséréte mellett énekpróbáját *Zichy* Géza »Szerenád«-jából. Az összhang s az előadás már a tegnapi főpróbán is oly kitűnő volt, hogy a fényes műsor eme száma a kiemelkedők közé számítható. Ezután *Radocsay* Mariska urnő és *Haksch* Lajos ur tartottak próbát a »Hajnali vendég« című egy fölvonásos vigjátékból, mely bizonyára szintén nagy tetszést fog kelteni, nemkülönben a pazar fényvel kiállított élőképek: *Goethe* »Mignon«-ja is. A katonazene *Weber* »Bűvös vadász« című operája nyitányát, *Tibor* Lóri és *Mezey* Andor pedig énekszámait szintén elpróbálták. Ezzel a tegnapi főpróba délutáni öt órakor véget ért. A műsor többi számai változatlanul megmaradnak, mint azt annak idején lapunkban közöltük. Ma négy órakor *Agh* Timót dr. tartott próbát a színházban felolvasása illusztrálásául szolgáló szkiopikon képekkel.

En tisztességes asszony vagyok, s nem leszek soha senkinek sem a szeretője. De szükségem van az emberekre, s miután tetszem nekik, udvarolnak nekem, én meg ismerve szándékukat, bolondítom őket. Horváthot kedveltem, aztán meg tudja, az a fiu olyan pompás kritikát tud írni s ezért volt rá szükségem, éppen úgy, ahogy szükségem van — a szabómra!

S ezzel kacéran, valami csodás, pokoli módon elkacagta magát úgy hogy éreztem, ha ki nem menekülök a szobájából, hát olyat mondok ennek az asszonynak, amelyet ember nem mondott még neki.

Az utcára érve aztán, midőn higgadtan tudtam gondolkozni, akkor állítottam fel magamnak a »bűnös nők válfajáról« szóló thezist. Vettétek észre a primadonna szavaiban azt a kétségbeesítő fatalizmust: »én tisztességes asszony vagyok? Nos lássátok, hát ilyenek a »tisztességes« asszonyok!

A főhadnagy elhallgatott, s eldobva kiáludt szivarját, végig tekintett rajtunk, a hallgatóság csoportján, kik mindannyian elgondolkozva tekintettünk magunk elé. Gondolatunkból *Viki* feleségének a hangja zavart meg, ki gazdasszonyi szeretetreméltósággal szól ránk:

— De csendesek az urak! Jőjjenek ozsonnázni!

S miközben lassan felkeltünk helyeinkről, a kis kadét — még *Dorner* főhadnagy elbeszélésének prestise alatt, — odafurakodott *Frici*hez, s szent fogadalom gyanánt, irigylendő naivitással sugta a fülébe:

— Főhadnagy ur! Én sohasem fogok »tisztességes« asszonyt szeretni!

Horkai Elemér.

— **(Vonat késések.)** Óriási hófúvásokról és szélviharokról értesítenek az ország minden tájékáról. A Karsztokon bóra dühöng, a fumei vonatok fél napi késéssel érkeznek. Eszék felől a vonat, a mely Budapest felé megy, a helyett, hogy 11 óra után érkezett volna a pécsi állomásra, csak délután 3 órakor érkezett meg és csak 3 óra után folytathatta útját Budapest felé. A gyorsvonatok órákat késnek. A pályatesteken kétszeres felügyeletet gyakorolnak, nehogy összeütközés, vagy vonatkisziklás történjék. Hókéket is alkalmaznak helyenkint, hogy ezáltal a vonatközlekedések fenakadását megszüntessék.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök *Baranyavármegyében* anyakönyvvezető helyettesekké a német bolyi kerületbe *Tabak* Frigyes segédjegyzőt, a sásdiba pedig *Posztl* Károly segédjegyzőt nevezte ki és mindkettőt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Megjutalmazott tanítók.)** A magyar földhitelintézet gyümölcsfatenyésztési pályázatán *Schuler* József, báltaszéki és *Kántor* János, kaposmérői tanítók 100—100 frt jutalmat nyertek.

— **(Uj postahivatal.)** A pécsi vasuti állomáson folyó hó 20-án a posta céljaira emelt épületben »Pécs 6.« elnevezéssel új, nem kincstárilag kezelt postahivatal lép életbe, melynek kézbesítési kerületébe csak a pécsi vasuti állomás és vasuti műhely oszttattak be. Ezen új postahivatal, mely postatakarékpénztári teendőkkel is fog foglalkozni, a vasuti állomásra — b eleértve a műhelyt is — szóló postaküldeményeket, illetve azokról kiállított értesítőket a magán felek részére házhoz fogja kézbesíteni; és Pécssett átvonuló összes postát szállító vonatokkal — kivéve a Pécsről reggel 8 óra 22 perckor induló pécs-budapesti 1901 és Pécsre este 8 óra 1 perckor érkező budapest-pécsi 1004/1902. sz. gyorsvonatokkal — összeköttetésbe hozatik.

— **(Agyon akarta ütni.)** A Hatház-utcában furcsa kis história játszódott le tegnap, mely az ottani személyi biztonságról nem a legszebb képet nyújtja. Fényes nappal rontottak be ismeretlen emberek *Sláger* Erzsébet lakására. Az egyik így kiáltott a védekező asszonnyra:

— Ne sikoltozz, mert mindjárt agyonütlek.

Sláger Erzsébet azonban segélyért kiabált és jajveszékletét meghallották a szomszédok és segélyére siettek, sőt rendőrökért is küldtek a városházára. A szomszédok *Szládák* Józsefet megismerték a tettesek közül, de többen is voltak, a kiket nem sikerült felismerniök. Mire a rendőrök megérkeztek, a jómadarak már kirepültek a kalickából, nem is találták meg őket, csak a halálra rémült *Sláger* Erzsébet volt a házban, a ki sirva beszélt el az esetet, a mi vele történt. Ilyenek a közbiztonsági állapotok a Hatház-utcában.

— **(Megkerült ékszerek.)** Tegnapi lapunkban már megirtuk, hogy *Előd* Ármin postatiszt, ékszereit lakásáról ismeretlen tettesek ellopták. A rendőrség azonnal megindította a nyomozást és a tetteseket ma sikerült is elfognia. *Petróci* Mari és a vele vadházasságban élő *Marics* József napszámos voltak

a tolvajok. *Petrócy* Mari, *Előd* Árminéknál bejárónő volt. A postatiszt egyizben a szekrény kulcsát otthon felejtette és *Petróci* Mari kapva az alkalmon, kinyitotta a szekrényt és onnét egy skatulyában lévő ékszereket, aranyórát, gyémántkövű fülbevalókat, aranyláncot és egy kékköves gyűrűt ellopta. A szekrényt ezután ismét bezárta, hogy ezáltal a gyanút elhárítsa magáról. A rendőrség ma a hűtlen bejárónőnél házkutatást tartott és három zálogcédulát talált lakásán. Miután így minden rábizonyosodott, tettét nem is tagadta és mindent bevallott. A közel 150 frtot érő ékszereket csekély 21 frt 50 krért zálogosította el, mely pénzből 7 frtot házbérének kifizetésére, a többi pedig élelemre költötte el. Ugy *Petrócy* Mari, mint a vele vadházasságban élő férfi, *Marics* József a mai nap folyamán átkísértettek az ügyészégi börtönbe.

— **(Tűz.)** Mint értesülünk, az elmúlt éjjel a Zsemenye pusztá mellett réten levő mezőőrnek egy kukorica szárral fődött viskója kigyulladt, s megégett. A kár lényegtelen. A tüzet valószínűleg a pipájából kiesett zsarátnokkal maga a mezőőr okozta.

— **(Névjegy specialitás.)** Sok mindent rászoktak nyomtatni a cím- és rangkórásban szenvedő urak a névjegyeikre és sokszor az ily névjegyek láttára akaratlanul is mosolyogni vagyunk kénytelenek. Egy újabb névjegy arról tesz tanuságot, hogy Pécssett már hivatalos féregirtó is van. Valóban csinos állás! Ime itt van a maga teljes terjedelmében az érdekes névjegy:

W M
patkány és féregirtó,

Pécs szab. kir. város, a cs. és kir. déli-vasut és a boszniai vasutak hivatalos féregirtója.
Pécs, N utca 19.

Üdvözljük Pécs szab. kir. város tekintetes és hivatalos féregirtó urát!

— **(Sok a rab.)** Egyre szaporodnak a városházi sötét rabkamarában a hely és munkanélküli csavargók. Tegnap éjjel 11 ilyen éjjeli közveszélyes alakot szállítottak a rendőrségi rabtanyára és e 11 csavargóval a rablétszám 20-ra emelkedett. Igen sok van közöttük hely és munkanélküli lakatos. Valamennyiüket illetőségi helyeikre fogják toloncolni.

— **(Azok a — közutak.)** De sok baj is van a mi közutainkkal. A rendőrség nem győz eléggé örködni a közutakra, a cselédek többnyire nyitva felejtik és a víz, a drága pécsi víz szabadjára hagyva vidáman csörgedezik kifelé. A hóborította vízfolyásokban nem tud lefolyni, megfagy és így keletkeznek azok a nyaktörő utak a közutak körül. De vannak jómadarak, a kik azzal akarják boszantani a rendőrséget, hogy megnyitják a csapokat és valóságos özönvizet rendeznek. Ma a vármegyeházzal szemben felállított közút csavarját feszítette fel valaki és valóságos vizáradás volt a megyeház előtt, még a gyalogjáró kövezetére is felfutott az összegyülemlett víz. Éjszakánként mindig vannak alakok, a kik rossz vice gyanánt megnyitják a közutak csapjait és abban lelik örömüket, mennél jobban pazarolhatják a drága pécsi vizet. De egyszer majd rájuk jár a szekér rudja, rajta fognak veszteni és büntetésüket nem kerülük el.

— **(A mezőgazdasági költségvetés.)** A vármegye mezőgazdasági alapjának

a jövő évre szóló költségvetésének egybeállítására végett tegnap délutánra egybe volt hívva a megyei mezőgazdasági bizottság, de a tagok nem jelentek meg határozatképes számban s így az ülést folyó hó 18-dikára el kellett halasztani. Így tehát a hétfői megyei közgyűlés tárgysorozatába fölvevett költségvetést le kell majd venni a napirendről s az csak a januári rendes közgyűlésen lesz tárgyalható.

— **(Új állás.)** A községi pénztárak és vagyonkezelés ellenőrzése végett egy állandó kiküldetésben levő (ambulans) számvevői állás szervezése szükséges a megyénél. Az alispán erre vonatkozólag a mai állandó választmány elé javaslatot terjesztett, mely szerint a számvevői állás 2400 korona fizetéssel, 560 korona lakbérrel és 1200 korona utatalanynyal szerveztetik. Az állandó választmány az előterjesztést pártolól fogja a hétfői közgyűlés elé terjeszteni.

— **(Szabályrendelet a községi közmunkáról.)** A kereskedelmi miniszter a községi közmunkáról alkotott megyei szabályrendeletet visszaküldte módosítás végett a közgyűléshez, kívánván, hogy a 22., 25. és 27-ik szakaszokban a közigazgatási bíróság illetékessége vétessék fel. Az állandó választmány mai ülésében, ez utasításoknak eleget teendő, módosította a szabályrendeletet s azt elfogadás végett a hétfői közgyűlés elé fogja terjeszteni.

— **(A kath. világ-jubileum.)** A kath. egyház tudvalevőleg minden századik évet ünnepi esztendőnek tekint s megünnepel. Ilyen év lesz a jövő év is. Az ünnep kezdetére és a két század éjtélén mondandó ünnepélyes szent misére vonatkozólag az egész országra nézve a bibornok hercegprimás a következőkép intézkedett: 1. A december 24-iki szent beszédekben megismertetendő a nagy jubileumot elrendelő bulla, valamint a jubileumi év folyamán az összes bucsuk feltűggesztése. Délután 3 órakor, a mikor Rómában a szent kaput elzárják, a templomok összes harangjait félórán tartamra meghúzzák. 2. Szilveszter napján a szentbeszéd helyett tololvasandó a magyar püspökök körlevele. 3. A december 31-ike és január elseje között való éjfélen szent mise tartandó szentségkítéssel, a melyen a hivek kivételesen szent áldozáshoz járulhatnak. A mise végén a Szent Szívnek való felajánlási ima térdenálva mondandó el. 4. Éjfélkor, a mikor a pap megkezdi a szent misét, az összes harangok szóljanak. 5. Mindezeket a lelképásztorok Szent István vértanu ünnepén, karácsony másnapján a szószékből a hiveknek tudomására adják.

— **(Elgázolt borju.)** Az utasok nem kis ijedelmére a ma reggel Budapest felől jövő vonat az egyik őrháznál, a nyílt pályán hirtelen megállott. Az utasok vasuti balesetet sejtve, mindannyian a kocsik ablakokhoz siettek. Szerencsére azonban balesetről nem volt szó, csupán az történt, hogy a vasuti őrnök egy borjuja a sinekre tévedt, a hol a vonat elgázolta. A kárt valószínűleg meg fogja a vasuti társaság téríteni.

— **(Ellopott cégtábla.)** Krausz János hosszú hetényi szatócs panaszt emelt a napokban a hatóságnál, hogy a boltja fölött volt cégtábláját valaki ellopta. Valószínű, hogy valaki meg akarta tréfálni a jámbor szatócsot

s azért vitte el a táblát, melynek egyébként értéke nincs. Mindamellett most erélyesen nyomozzák a tettest, akit furcsa tréfájáért fognak felelősségre vonni.

— **(A gyámpénztár mérlege.)** A vármegyei gyámpénztár 1898. évi zárszámadásait és mérlegét ma terjesztették elé a megye állandó választmányának. A számadások és mérleg 28.580 frt 25 krajcár felesleggel helyeseknek találtattak s a felesleg tíz százaléka a tartalékalap javára fog fordíttatni.

— **(Álkuhosos tolvajok.)** Somogyi István birjáni lakosnak a napokban dolga lévén Pécsre, bejött a városba. Mikor hazatért, legnagyobb meglepetésére látta, hogy lakásának ajtaja — melyet ő távozásakor gondosan elzárt — nyitva van. Az ajtót eddig ismeretlen tettesek álkuhos segítségével nyitották föl, azonban a lakásban mit sem bántottak, csupán az éléskamra kulcsát vették el, melylyel fölnyitva az éléskamrát, abból két bödön zsirt és egy sonkát loptak el. A tetteseket, kik valószínűleg jártasak a ház körül, a kárpanasza folytán most erélyesen nyomozzák.

— **(Se kint, se bent.)** Szentpály Sándor közigazgatási gyakornok volt a megyénél, mikor elment önkéntességi évét leszolgálni. Most két havi fizetés és lakbér kiutalásáért folyamodott, de az állandó választmány ma azt mondta a kérvényére, hogy nemcsak fedezet nincs ily kiadásokra, de nem is biztosak benne, hogy önkéntesi évének leszolgálása után visszatér-e folyamodó a megyéhez, — így hát kérelme nem teljesíthető. Ezt fogják javasolni a hétfői közgyűlésnek is.

— **(Elveszett.)** Tegnap este a színháztól, a »Royal« kávéházig esetleg az Anna utcába vezető uton egy ezüst nőióra láncsal együtt elveszett. A becsületes megtaláló kéri, hogy az órát a rendőrségnél adja át.

— **(Öngyilkosjelöst cseléd.)** Persze, már megint a szerelem. Amor isten nem válogatós. Éppen úgy szedi a maga áldozatait az illatos budoárok lakóiból, mint a tanyai Lukreciák csoportjából. A napokban ismét majdnem szerelmi tragédiát csinált egy Kocsis Juliska nevű hássági cselédleány, aki már huzamosabb ideig szerelmi viszonyt folytatott egy falubeli legénnyel. A legény szívében azonban — ugylátszik — a beállott téli idénnyel befagyott a szerelem s hűtlenné lett a leányhoz, mi annyira elkészerítette Kocsis Julist, hogy gazdája istállójában egy kötőfékre felakasztotta magát. Szerencsére azonban idejekorán észrevették s levágták, úgy, hogy a leánynak komolyabb baja nem történt.

— **(Az öngyilkos temetési költsége.)** Németh József, az öngyilkossá lett megyei irnok özvegye folyamodott a vármegyéhez, hogy néhai férje temetési költségeire fizetésének egynegyedrészét, 138 forintot utalványozzon ki a közgyűlés. Az állandó választmány mai ülésében ezt teljesíthetőnek találta s pártolól fogja a megyei közgyűlés elé hűtlen betérjeszteni.

— **(Hűtlen béreslegény.)** Katona István göröcsönyi lakos a napokban panaszt emelt a hatóságnál, hogy Szigeti János nevű bérese megszökött tőle. Másnap azonban már ismét beállított a gazda a községi előjáróhoz s azt mondta, hogy az elszökött legény egy téli kabátját magával vitte. Most keresik a szökésben levő legényt a kabáttal együtt.

— **(A fuvarköltések.)** Vargha Alajos megyei tb. tiszti főügyész, egy törvényhatósági tag választáson mint elnök funkcionálván, a felmerült bérkocsi-költség megtérítése iránt annak idején kérvényt adott be az alispánhoz. Az alispán a kérelmet elutasítván a közigazgatási bizottságtól a miniszterhez ment fel az ügy. A belügyminiszter visszaküldte azzal, hogy abban határozni a közgyűlés illetékes. A mai állandó választmányi ülésen a kérvényt ismét elutasítani javasolták, azonban Németh Lipót és Simoffay János felszólalására utasították az alispánt, hogy gondoskodjék javaslatról, mely szerint az ily választási fuvarköltések egész ügye rendeztesse.

— **(Rossz üzlet.)** Goldstein Mór kereskedő ma azon panaszszal járult az inspekciós rendőrbiztos elé, hogy egy ember 1 frt 50 krért pulykát kínált neki megvételre és azt mondta, hogy 3 frt 50 krért vette, de tul akarván rajta adni, neki 1 frt 50 krért is odaadja. Goldstein Mór szerint ez nagyon rossz üzlet lett volna és nem tételezte fel a pulyka gazdájáról, hogy becsületes uton szerezte volna a pulykát, mert becsületes szerzeményen ráfizetéssel s hozzá még ily potom áron tud adni nem szokás. A szegény kocsis, a ki a pulykát áruba bocsátotta most vizsgálati fogóságban ül és kihallgatásakor erősen állította, hogy ártatlan.

— **(Nyugdíjazás.)** Vassdénnyei Kálmán vármegyei közigazgatási díjnok, állása beszünttetetvén, nyugdíjazását kéri a közgyűléstől. Az állandó választmány a nyugdíjválasztmány előterjesztése alapján, huszonegyévi szolgálat után, 500 frt fizetésének 72%-ával, 360 frt évi nyugdíjjal nyugdíjaztatni javasolja a folyamodót a hétfői közgyűlés előtt.

— **(Luca-napja)** A habonás emberek előtt nevezetes nap a mai: Luca-napja. Faluhelyen ezen a napon kezdik a Luca székét faragni, melynek hagyományos alakja az ősrégi időkől fogva varázserejűnek tartott pentagram, vagyis boszorkányszög. A Luca székéről azt tartja a nép, hogy, ha naponkint egy kicsit faragva rajta, éppen karácsony estéjére készül el vele, úgy az éjféli mise alatt ráállva, meglátja a helység összes boszorkányait. Régebbi időkben a kincskeresőknek is nevezetes napja volt a Luca-napja. Ezen a napon a fölvetődő láng okvetlenül megmutatta a keresztuton elásott pénzt. Az alchymistáknak is jeles napja volt december 13-ika. Azt tartották róla, hogy ha kísérleteik egész esztendőn át sem vezettek eredményre, ezen a napon okvetlenül célt érnek. Ma már minden a múlté. Komoly ember alig akad, a ki hinne Luca-napjának rejtelmében. Csak annyit tudunk róla, hogy Luca-napján — tél időre esvén — rendesen nagyon hideg van...

— **(Kinevezések.)** Gadó István, pécsi kir. törvényszéki joggyakornok és dr. Csekmanek Rezső, marcali lakos, ügyvédjelölt, a zombori kir. törvényszékhez aljegyzőkké kinevezettek.

— **(Postamester kerestetik.)** Megyénk Úszög községében egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati ajánlatok három hét alatt adandók be a pécsi posta és táviridgazgatóságához.

— (Szabályrendelet a községi munkás-segélyalapokról.) A földművelésügyi miniszter rendelete értelmében a községi munkás-segélyalapokról alkotott szabályrendeletet ma tárgyalta a megyei állandóválasztmány. A 14 szakaszból álló szabályrendeletet több hozzászólás és pár módosítás után elfogadták s azt jóváhagyás végett a hétfői közgyűlés elé fogják terjeszteni.

— (A kaposvári siketnéma-iskola és a megye.) A kaposvári siketnéma iskola igazgatósága 100 frt évi állandó segély megszavazásáért folyamodott a vármegyéhez. Bár a megyének erre alapja nincs s már 200 frttal ügyis segélyezte egyszer az iskolát, mégis — tekintve, hogy az iskolában négy baranyamegyei gyermek nyer oktatást, — a megye állandó válaszmánya méltányosnak találta, hogy száz forint segélyt adjon a megye a jövő évre az iskolának. S ha teheti, ad évenként, ha kéri. A kérelem teljesítését ily értelemben fogják javasolni a hétfői közgyűlésnek.

— (Jégvirágok.) Kint az utcákon süvít a hideg téli szél, fergetegben kergeti tova a hószilánkokat, aztán egyszerre csak megáll s ott hagyja hóbuckának azt az összedetett havat, melyet, ki tudja, honnan hozott. A nagy, komor épületek házainak ablakait megvalami leheletszerű, apró cseppekből álló páralepi be, mely lassan gördül alá rajta, míg meg nem rögzíti a hideg. S aztán valami hosszú száru, csipkés szélű, hófehér virágok rajzolódnak az ablakok sima lapjára s átláthatlan burkot vonnak az üvegre, a honnan csak akkor olvadnak már le, ha végig csókolgatja fagyos szarait a meleg napsugár. Jégvirágoknak hívják őket, közönséges fagyott párákból valók s mégis egy-egy versszakot képeznek a tél poézisének nagy költeményében; mégis olyan megszokott s szinte hiányzó virágok ezek, midőn ránk köszönt a tél, a maga fagyával!

— (Lopások.) Kollár Éva, sároki lakos, e hó 1-re virradó éjjel Borics Jánosné, izségi lakos pajtájából 15 frt értékű fehérneműt lopott. — Réder Éva, rác-töltősi lakos, e hó 2-án özv. Müller Jánosné, németbolyi lakostól egy dunyhát és egy vánkost tolvajolt el. — Staub János, szajki lakos kárára, e hó 3-án viradóra, ismeretlen tettes nyolc darab ludat lopott el.

— (Az öreg Márton bácsi baja.) Ki ne ismerné a jóképű öreg Márton bácsit, a ki naphosszat lapátolja a frissen esett havat a sétatéren, nyáron pedig hosszú ágsőprűvel tisztította az utakat. Szegény Márton bácsi tegnap nagy bajban volt. A hideg elcsigázta, tagjai megdermedtek a nagy munkában, az arcáról lecsepegő izzadság szakallára fagyott. Már alig tudott mozogni, egész testét átjárta a hideg. Kiesett a hólapát a kezéből, nem tudott tovább dolgozni. Hej pedig az a 60 krajcár, a mit napibérül kap, bizony arra nagy szükség volna. Megpróbálkozott tehát, újból kezébe vette a lapátot és dolgozott tovább. Végre is kidőlt a jó öreg, nem tudta tovább lapátolni a havat. Egy kis geberduszra bedöcögött a közeli szatócs-boltba, erőt merített az itókából és igyekezett hazafelé. Az Árpád és a Petrezselyem-utca sarkán azonban már felmondták inai a szolgálatot és csak a jó szerencse védte, hogy a vízvezetéki csöveknek ásott mély gödörbe bele nem esett.

Megbotlott a földrakásban és arccal a hóba bukott. Meg sem mozdult, annyira elalélt. Testét átjárta a hideg, eszméletét veszítette. Végre is jöttek jó emberek, felomelték az elaléltat és haza vezették Nyil-utcai lakására. Két pap bátyja is van az öregnek, a kik bizony öreg napjaira gondját viselhetnék a szegény Márton bácsinak. De hát ilyen az élet! . . .

— (Öngyilkosság.) Gyurica István, duna-szekcsői molnár lakásán egy a falban levő szegre felakasztotta magát s háznépe öt már csak halva találta. Öngyilkosságának oka a fölött való kétségbeesése, mert azt hitte, hogy elvesztett husz forint készpénzt. Gyurica ugyanis kölcsön vett 23 frtot, hogy e pénzzel a mohácsi járási főszolgabíró által rárótt pénzbüntetést kifizesse. Midőn aztán Mohácson megjelent a pénzbüntetés lefizetésére, itt arra utasították, hogy a dunaszekcsői körjegyzőnél fizessen. El is indult hazafelé, utközben azonban betért valamely korcsmába s itt leitta magát. Délután 4—5 óra között mégis megjelent a községi jegyzőnél s a 23 frtból lefizetett 20 frtot. Erre ismét korcsmába ment s tovább ivott s csak késő este tért haza. Másnap reggel fölkelvén, kereste a pénzét, mert elfeledte, hogy előtte való napon 20 frtot lefizetett. Nagyon megijedt, mert azt hitte, hogy pénzét elvesztette. Elkeseredésében aztán fölakasztotta magát.

— (Elvesztette a pénztárcáját.) Rissány János soproni utazó tegnap elvesztette a pénztárcáját, a melyben egy darab százas és egy darab tizes bankó volt. Valószínűleg a postán ejtette ki a zsebéből a pénztárcáját, de lehet, hogy az utcán vesztette el. A becsületes megtaláló, ha a 110 forintot felviszi a rendőrséghez, illő jutalomban fog részesülni.

— (Éjszakai oszavargók.) Az éjjeli rendőrőrsjárt két csavargót szállásolt el a rendőrségi börtönbe. Az egyik Árpádi József, a kit illetőségi helyére fognak toloncolni, a másik Guttenberg Ferenc, a kit ma a korbázza kellett szállítani, mert tele volt szennyel, piszokkal. Rüh-kórba esett és most a korbázzaiban kezelik.

— (Szünetelő kompözlekedés.) Csak a napokban adtunk hírt olvasóinknak a m. kir. államvasutak igazgatóságának ama rendeletéről, hogy az üzletvezetőség és forgalmi főnökségek az egyes állomások révén hirdetmény útján értesítsék az utazó közönséget, a kompözlekedések netáni szüneteléséről. Mint értesülünk, eme rendelet foganatosítása már is szükségessé vált. A Dunán két nap óta jégzajlás van, minek következtében az Erdőd és Gombos közötti Duna gőzkompozlekedése szünetel s így a Pécsről Gombos, Zombor és Szeged felé utazók, utirányukat Budapesten át kénytelenek venni.

— (A kis szélhámos.) Korán megromlott az ártatlan lelke Tóth György szegzárdi fiucsának, a ki nélkülözötte a szülei szeretet meletét; mert szeretet helyett szülei ütötték, verték még akkor is, midőn kenyeret kért tőlük, hogy éhségét csillapítsa. A durva nevelés következtében a kis Gyuri szívébe gonosz hajlamok vertek gyökeret. Valóságos kis szélhámos lett az elhagyatott fiúból. Elhagyva a szülői házat, kóborolni ment és szélhámos módjára csalásra és lopásra adta a fejét. Hogy megindítsa könyörületre az emberek szívét, hazug mesébe foglalta az ő szomorú élettörténetét. A napokban Borbély Ferenc szegzárdi lakos házába ment és ott éjjeli szálást kérve, elmondotta, hogy ő apátlan és anyátlan szerencsétlen árva; mert édes apját a

gép törte össze, édes anyja pedig a padlásról leesvén, szörnyet halt. A jószívű családnak megesett a szíve és az árvát befogadta, megvendégelte, sőt meleg ruhával is ellátta. Másnap a kis szélhámos eltűnt, a nélkül, hogy a gazda jószágát megköszönte volna. Tóth Gyurival azonban eltűnt a gazdának arany gyűrűje és a szekrényből az apró pénze is. A gyanu mindjárt az éjjeli vendégre esett, a kit a csendőrség el is fogott és ekkor csakugyan kitűnt, hogy a még alig 12 éves Tóth Gyuri vitte el az aranygyűrűt és a pénzt; de kitűnt az is, hogy nem árva, mert szülei Szegzárdon élnek. A megromlott fiut bizonyosan javítóházba fogják küldeni, a hol még talán faraghatnak belőle embert.

Pécs szab. kir. város meteorológiai állomása jegyzetel

1899. december 13. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 56.3 (súlyedő).

Hőmérsék = 10.4 °C

» maximuma: 6.0 °C

» minimuma: 14.9 °C

Párányomás: 2.6 mm.

Relatív nedvesség: 90%.

Felhőzet: 10% Str. N. W.

Szélirány s erő: N. W. 3.

Csapadék 24 órai: 9.5 mm. *

Hómagasság — 26 cm.

Szeles, hideg i. várható.

Dr. Czírer.

Művészet, irodalom.

○ A nagyváradai színház igazgatója. A nagyváradai új színház bérletéért pályáztak: Somogyi Károly soproni színigazgató, Kövessy Albert, a Kisfaludi-színház igazgatója, Vidor Dezső, a Magyar Színház rendezője és Mosonyi volt színigazgató. A színügyi bizottság hétfőn tárgyalta a beérkezett kérvényeket. Hosszu, heves volt a vita, a mely Somogyi győzelmével végződött, a mennyiben somogyi 9 szavazatot kapott, Vidorra hatan szavaztak. Kövessynek csak egy szavazat jutott. A bizottság tehát holnap a Nagyvárad városi közgyűlésen Somogyi ajánlatát fogja pártolni. Természetesen a közgyűlés esetleg másképp is dönthet.

Törvénykezés.

§ Csőd. A kaposvári kir. törvényszék özv. Bien Hermanné, szül. Taschauer Sarolta volt somogyvári lakos, kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Gábor Mátyás, törvényszéki bíró; tömeggondnok Zánkay Gusztáv, kaposvári ügyvéd, helyettese dr. Berse-nyi Gerő, lengyeltóti ügyvéd. Igénybejelentési határidő január 15.; felszámolási határnap január 18-dika.

§ A pécsi esküdtbiróság elnöke. A pécsi kir. ítélőtábla elnöke az 1900. év tartamára a pécsi kir. törvényszék esküdtbiróságának elnökeül Sável Kálmán kir. curiai bírói címmel és jelleggel felruházott kir. törvényszéki elnököt, helyettesül pedig dr. Simon József, pécsi kir. törvényszéki bírót jelölte ki.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 13-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kvóta-javaslatához ma elsőnek Brázay Kálmán beszélt. Nem évi öt millióval nagyobb hozzájáruláshoz van szó, hanem beláthatatlan, előre ki nem számítható megterhelésről.

— Úgy van! úgy van! — zugta a szélsőbal.

A szónok folytatja, hogy ama kiszámítható öt millió forint ez ország életerejét, fejlődésképpességét és gyarapodását megakasztja,

— **(Szabályrendelet a községi munkás-segélyalapokról.)** A földművelésügyi miniszter rendelete értelmében a községi munkás-segélyalapokról alkotott szabályrendeletet ma tárgyalta a megyei állandóválasztmány. A 14 szakaszból álló szabályrendeletet több hozzászólás és pár módosítás után elfogadták s azt jóváhagyás végett a hétfői közgyűlés elé fogják terjeszteni.

— **(A kaposvári siketnéma-iskola és a megye.)** A kaposvári siketnéma iskola igazgatósága 100 frt évi állandó segély megszavazásáért folyamodott a vármegyéhez. Bár a megyének erre alapja nincs s már 200 frttal ügyis segélyezte egyszer az iskolát, mégis — tekintve, hogy az iskolában négy baranyamegyei gyermek nyer oktatást, — a megye állandó válaszmánya méltányosnak találta, hogy száz forint segélyt adjon a megye a jövő évre az iskolának. S ha teheti, ad évenként, ha kéri. A kérelem teljesítését ily értelemben fogják javasolni a hétfői közgyűlésnek.

— **(Jégvirágok.)** Kint az utcákon süvít a hideg téli szél, fergetegben kergeti tova a hószilánkokat, aztán egyszerre csak megáll s ott hagyja hóbuckának azt az összedetett havat, melyet, ki tudja, honnan hozott. A nagy, komor épületek házainak ablakait megvalami leheletszerű, apró cseppekből álló páralepi be, mely lassan gördül alá rajta, míg meg nem rögzíti a hideg. S aztán valami hosszú száru, csipkés szélű, hófehér virágok rajzolódnak az ablakok sima lapjára s átláthatlan burkot vonnak az üvegre, a honnan csak akkor olvadnak már le, ha végig csókolgatja fagyos szarait a meleg napsugár. Jégvirágoknak hívják őket, közönséges fagyott párákból valók s mégis egy-egy versszakot képeznek a tél poézisének nagy költeményében; mégis olyan megszokott s szinte hiányzó virágok ezek, midőn ránk köszönt a tél, a maga fagyával!

— **(Lopások.)** Kollár Éva, sároki lakos, e hó 1-re virradó éjjel Borics Jánosné, izségi lakos pajtájából 15 frt értékű fehérneműt lopott. — Réder Éva, rác-töltősi lakos, e hó 2-án özv. Müller Jánosné, németbolyi lakostól egy dunyhát és egy vánkost tolvajolt el. — Staub János, szajki lakos kárára, e hó 3-án viradóra, ismeretlen tettes nyolc darab ludat lopott el.

— **(Az öreg Márton bácsi baja.)** Ki ne ismerné a jóképű öreg Márton bácsit, a ki naphosszat lapátolja a frissen esett havat a sétatéren, nyáron pedig hosszú ágsőprűvel tisztította az utakat. Szegény Márton bácsi tegnap nagy bajban volt. A hideg elcsigázta, tagjai megdermedtek a nagy munkában, az arcáról lecsepegő izzadság szakállára fagyott. Már alig tudott mozogni, egész testét átjárta a hideg. Kiesett a holapat a kezéből, nem tudott tovább dolgozni. Hej pedig az a 60 krajcár, a mit napibérül kap, bizony arra nagy szükség volna. Megpróbálkozott tehát, újból kezébe vette a lapátot és dolgozott tovább. Végre is kidőlt a jó öreg, nem tudta tovább lapátolni a havat. Egy kis geberduszra bedűcögött a közeli szatócs-boltba, erőt merített az itókából és igyekezett hazafelé. Az Árpád és a Petrezselyem-utca sarkán azonban már felmondták inai a szolgálatot és csak a jó szerencse védte, hogy a vízvezeteki csöveknek ásott mély gödörbe bele nem esett.

Megbotlott a földrakásban és arccal a hóba bukott. Meg sem mozdult, annyira elalélt. Testét átjárta a hideg, eszméletét vesztette. Végre is jöttek jó emberek, felemelték az elaléltat és haza vezették Nyil-utcai lakására. Két pap bátyja is van az öregnek, a kik bizony öreg napjaira gondját viselhetnék a szegény Márton bácsinak. De hát ilyen az élet! . . .

— **(Öngyilkosság.)** Gyurica István, duna-szekcsői molnár lakásán egy a falban levő szegre felakasztotta magát s háznépe őt már csak halva találta. Öngyilkosságának oka a fölött való kétségbeesése, mert azt hitte, hogy elvesztett husz forint készpénzt. Gyurica ugyanis kölcsön vett 23 frtot, hogy e pénzzel a mohácsi járási főszolgabíró által rárótt pénzbüntetést kifizesse. Midőn aztán Mohácson megjelent a pénzbüntetés lefizetésére, itt arra utasították, hogy a dunaszekcsői körjegyzőnél fizessen. El is indult hazafelé, utközben azonban betért valamely korcsmába s itt leitta magát. Délután 4—5 óra között mégis megjelent a községi jegyzőnél s a 23 frtból lefizetett 20 frtot. Erre ismét korcsmába ment s tovább ivott s csak késő este tért haza. Másnap reggel fölkelvén, kereste a pénzét, mert elfeledte, hogy előtte való napon 20 frtot lefizetett. Nagyon megijedt, mert azt hitte, hogy pénzét elvesztette. Elkéseredésében aztán fölakasztotta magát.

— **(Elvesztette a pénztárcáját.)** Rissány János soproni utazó tegnap elvesztette a pénztárcáját, a melyben egy darab százas és egy darab tizes bankó volt. Valószínűleg a postán ejtette ki a zsebéből a pénztárcáját, de lehet, hogy az utcán vesztette el. A becsületes megtaláló, ha a 110 forintot felviszi a rendőrséghez, illő jutalomban fog részesülni.

— **(Éjszakai csavargók.)** Az éjjeli rendőrőrző két csavargót szállásolt el a rendőrségi börtönbe. Az egyik Árpádi József, a kit illetőségi helyére fognak toloncolni, a másik Guttenberg Ferenc, a kit ma a korbázza kellett szállítani, mert tele volt szennyel, piszokkal. Rüh-kórba esett és most a korbázzaiban kezelik.

— **(Szünetelő kompözelekedés.)** Csak a napokban adtunk hírt olvasóinknak a m. kir. államvasutak igazgatóságának ama rendeletéről, hogy az üzletvezetőség és forgalmi főnökségek az egyes állomások révén hirdmény útján értesítsék az utazó közönséget, a kompözelekedések netáni szüneteléséről. Mint értesülünk, eme rendelet foganatosítása már is szükségessé vált. A Dunán két nap óta jégzajlás van, minek következtében az Erdőd és Gombos közötti Duna gőzkompözelekedése szünetel s így a Pécsről Gombos, Zombor és Szeged felé utazók, utirányukat Budapesten át kénytelenek venni.

— **(A kis szélhámos.)** Korán megromlott az ártatlan lelke Tóth György szegzárdi fiúcskának, a ki nélkülözötte a szülei szeretet melegét; mert szeretet helyett szülei ütötték, verték még akkor is, midőn kenyeret kért tőlük, hogy éhségét csillapítsa. A durva nevelés következtében a kis Gyuri szivebe gonosz hajlamok verték gyökeret. Valóságos kis szélhámos lett az elhagyatott fiúból. Elhagyva a szülői házat, kóborolni ment és szélhámos módjára csalásra és lopásra adta a fejét. Hogy megindítsa könyörületre az emberek szívét, hazug mesébe foglalta az ő szomorú élettörténetét. A napokban Borbély Ferenc szegzárdi lakos házába ment és ott éjjeli szálást kérve, elmondotta, hogy ő apátlan és anyátlan szerencsétlen árva; mert édes apját a

gép törte össze, édes anyja pedig a padlásról leesvén, szörnyet halt. A jószívű családnak megesett a szive és az árvát befogadta, megvendégelte, sőt meleg ruhával is ellátta. Másnap a kis szélhámos eltűnt, a nélkül, hogy a gazda jószágát megköszönte volna. Tóth Gyurival azonban eltűnt a gazdának arany gyűrűje és a szekrényből az apró pénze is. A gyanu mindjárt az éjjeli vendégre esett, a kit a csendőrség el is fogott és ekkor csakugyan kitűnt, hogy a még alig 12 éves Tóth Gyuri vitte el az aranygyűrűt és a pénzt; de kitűnt az is, hogy nem árva, mert szülei Szegzárdon élnek. A megromlott fiut bizonyosan javítóházba fogják küldeni, a hol még talán faraghatnak belőle embert.

Pécs szab. kir. város meteorologiai állomása jegyzetei

1899. december 13. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 56.3 (súlyedő).

Hőmérsék = 10.4 °C

» maximuma: 6.0 °C

» minimuma: 14.9 °C

Páranomás: 2.6 mm.

Relatív nedvesség: 90%

Felhőzet: 10% Str. N. W.

Szélirány s erő: N. W. 3.

Csapadék 24 órai: 9.5 mm. *

Hőmagasság — 26 cm.

Szeles, hideg i. várható.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **A nagyváradai színház igazgatója.** A nagyváradai új színház bérletéért pályáztak: Somogyi Károly soproni színigazgató, Kövessy Albert, a Kisfaludi-színház igazgatója, Vidor Dezső, a Magyar Színház rendezője és Mosonyi volt színigazgató. A színházi bizottság hétfőn tárgyalta a beérkezett kérvényeket. Hosszu, heves volt a vita, a mely Somogyi győzelmével végződött, a mennyiben somogyi 9 szavazatot kapott, Vidorra hatan szavaztak. Kövessynek csak egy szavazat jutott. A bizottság tehát holnap a Nagyvárad városi közgyűlésen Somogyi ajánlatát fogja pártolni. Természetesen a közgyűlés esetleg másképp is dönthet.

Törvénykezés.

§ Csőd. A kaposvári kir. törvényszék özv. Bien Hermanné, szül. Taschauer Sarolta volt somogyvári lakos, kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Gábor Mátyás, törvényszéki bíró; tömeggondnok Zánkay Gusztáv, kaposvári ügyvéd, helyettese dr. Berezsnyi Gerő, lengyeltóti ügyvéd. Igénybejelentési határidő január 15.; felszámolási határnap január 18-dika.

§ A pécsi esküdtbiróság elnöke. A pécsi kir. ítélőtábla elnöke az 1900. év tartamára a pécsi kir. törvényszék esküdtbiróságának elnökéül Sável Kálmán kir. curiai bírói címmel és jelleggel felruházott kir. törvényszéki elnököt, helyetteséül pedig dr. Simon József, pécsi kir. törvényszéki bírót jelölte ki.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 13-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kvóta-javaslatához ma elsőnek Brázay Kálmán beszélt. Nem évi öt millióval nagyobb hozzájárulásról van szó, hanem beláthatatlan, előre ki nem számítható megterhelésről.

— Úgy van! úgy van! — zugta a szélsőbal.

A szónok folytatja, hogy ama kiszámítható öt millió forint ez ország életerejét, fejlődésképpességét és gyarapodását megakasztja,

Kerestetik

róm. kat. uriházhoz egy olyan szerény igényű, uri családból származó nő, aki egy leánykát és fiút az elemi tárgyakban oktatna és a háziasszonynak házi dolgaiban segítségére lenne. Előnyben részesülnek azok, akik a német nyelvet tökéletesen bírják és a zongorához is értenek. ~~...~~
Czim a kiadóhivatalban.

11490. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Szautter Gusztáv és t. végrehajthatóknak, Schlitzer István s t. végrehajthatóknak elleni 300 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtható ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Kis-Budmér község határában fekvő s a kisbudméri 9. sz. betétben

I. 1—5. sorsz. alatt felvett ingatlanokra 889 frt; a kisbudméri 127. sz. betétben I. 1. sorsz. a. felvett ingatlanok B. 9—18. alatti $\frac{10}{100}$ -ad részére 480 frt — és II. 1—6. sorsz. alatt felvett ingatlanoknak B. 9—18. alatti $\frac{10}{100}$ -ad részére 654 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 2-ik napján d. e. 9 órakor Kis-Budmér község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának $10\frac{0}{100}$ -át, vagyis 88 forint 90 krajczárt, 48 forintot és 65 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. é. nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi november hó 5-én.
A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Göbel,

kir. trvszéki bíró.

Hirdetmény.

Közzéteszem, hogy Kann Ignácz csődtömegéhez tartozó

Sörház-utca 12. sz. alatti ház

f. hó 15-én d. e. 9 órakor a pécsi kir. Törvényszék épületében levő árverési szobában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.

Az ingatlan, mely áll egy 6 szobás lakás-, fürdőszoba- s mellékhelyiségeiből, továbbá két nagy irodaszoba, négy lóra istálló, kocsifélszer, mosókonyha, nagy udvar s egyéb helyiségekből, naponta a délutáni órákban közbenjöttöm mellett megtekinthető.

Dr. Fürst Győző
tömeggondnok.

Butor-kiárusítás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Günsberger-féle csődtömegtől megvett butorok elárusítása még mindig tart és minthogy még csak rövid ideig bírhatom a régi takarékpénztár I. emeletén a helyiséget, a butorokat minden elfogadható árért kiárusítom.

Érdekében van tehát a t. cz. vevőközönségnek ezen ritka alkalmat felhasználni, hogy olcsón juthasson szép butorokhoz.

Képekben nagy választék.

Ugyanott egy elegans Durkoppnői-kerékpár.

Mély tisztelettel: HARTMANN ARMIN.

huzásra érvényes jótékony-célú — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 KORONA.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á **20.000** kor. stb

ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizettetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul
már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a nagy jótékonyági sorsjáték kezeléségre a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

ugyszintén

Krausz Simon és fia, banküzlet,
Schapringer J. bank- és váltóháza

és

Ullmann M. K. bank- és váltóháza
Pécsett.